

Redegørelse, og jeg vil derefter overlade til Tinget selv at dømme, om det tror, at det kan nytte noget at foretage en Henvisning. Paa Udvalgets Begne kan jeg ikke tilraade at stemme derfor.

A. Nielsen: Jeg kan ikke undlade at takke den ærede Drosfører for hans ikke villige Stilling til Sagen. Han vil ikke tilraade at stemme for Forslaget, og det er kendt, jeg kan være rigtig fra hans Standpunkt. Men da han ikke vil tilraade at stemme imod Andragendet, haaber jeg, at det vil blive henvist til Marineministeren.

Ordføreren (H. Holm): Jeg saade, at jeg ikke kunde tilraade Tinget at stemme for Andragendet (A. Nielsen: Men heller ikke imod det).

Marineministeren (N. Ravn): Maa jeg blot bemærke, at jeg ser slet ikke, hvad det kan nytte at henvise dette Andragende til mig. Jeg er ikke berettiget til at give Erstatning, og jeg ser ikke, hvorledes jeg skal kunne staffe Manden nogen Erstatning. Jeg kan meget beklage hans Tab, men det er noget, som desværre oftere sker at Folk forlirse eller lide Stude paa Søen, og at give Erstatning derfor fra Statens Side vilde virkelig være et Præcedens, som vilde være ganske overordentlig betænkkelig. Der er jo en Maade, hvorpaa Folk kunne sikke sig, nemlig ved at assurere, det er den rette Maade. Jeg indrømmer, at en fattig Mand kan krympe sig ved at assurere, men det er den Maade, hvorpaa man kan sikke sig. Jeg kan slet ikke se, hvad jeg skal kunne gøre ved den Sag.

Da jeg ikke flere hederede Ordet, sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag af A. Nielsen:

(Bet. Nr. 15.) Andragende fra Skipper S. O. Sørensen af Hårhøi om Stadeserstatning henvises til Marineministerens forfattedes med 42 Stemmer mod 22.

Man gik derefter til det sidste Afsnit, bestaaende af de Indstillinger, der angik Indenrigsministeren, nemlig Indstillingerne under Nr. 1—4. Udvalgets Betænkning (Tillæg B. Sp. 1349—50) og Indstillingen uden for Betænkningen under Nr. 2 (se foran Sp. 5427—28).

Ordføreren (H. Holm): De fire Indstillinger under Indenrigsministerens Ressort, som jeg paa Udvalgets Begne skal anbefale, angaa Sager, som alle foreslaas henvisne til Indenrigsministerens Overvejelse. Den første af dem angaar et Andragende, som er indgivet fra Fobling Søgn om, at der ved Holsted Station maa blive oprettet en Postekspedition. Paa denne Sag skal jeg ikke komme vidtløftig ind. De Herrer vide fra tidligere Aar, at der er ført mange og lange Forhandlinger om det Spørgsmaal, hvor vidt der bør være en Postekspedition ved Holsted Station eller i Holsted By. Der er anket over, at det nu gaar saaledes til, at naar Posten kommer til Holsted Station, føres den først til Byen $\frac{1}{2}$ Mil til den ene Side og næste Dag 1 Mil til den anden Side til Fobling, hvor der er Brevsamlingssted, og Befolkningen der føler sig brøstholden derved. Udvalget har i Aar ment, at det dog var værd at faa overvejet, om der kan træffes en Ordning, hvorved Befolkningen kunde blive bedre betjent med sin Post, og det har derfor besluttet at foreslaa Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse. Det andet Andragende er fra Ribe Byraad og Havnudvalg og er stilet dels til Ministeren, dels til Folketinget. Sagen er jo for Tiden i Indenrigsministeriet, og Folketinget kan derfor efter de almindelige Regler ikke vel gøre nogen Indstilling derom, før man ved, hvilket Resultat Ministeren kommer til. Andragendet gaar ud paa, at der af Ribe Havnkasse maa blive optaget et Laan paa 900,000 Kr. eller eventuelt 700,000—750,000 Kr., og at Staten vil garantere Renten deraf 4 pCt. aarlig, for at Byen kan blive sat i Stand til at faa Sejllobet ind til Ribe forbedret efter en nærmere forelagt Plan. Naar vi foreslaa at henvise dette Andragende til Ministerens Overvejelse, vil jeg dog udtrykkelig bemærke, at der deri naturligvis ikke ligger nogen Godkendelse af den forelagte Plan til Forbedring af Sejllobet eller nogen anbefaling for det statsgaranterede Laan. Disse Hensender maa Folketinget selvfølgelig forbeholde sig sin Frihed med Hensyn til sin fremtidige Stilling. Henvisningen betyder dette, at Udvalget mener, at denne Sag fortjener at overvejes. Det er jo klart, at Ribe By, som ved Fredslutningen i 1864 har mistet det væsentlige af sit Opland, derved er kommen i stor Tilbagegang. Hvis det nu er muligt ved den omfatte eller en lignende Foranstaltning at kunne fremhjaelpe Byen og tilige Fiskeriet paa den store Fiskerbanke, der ligger der langs Sydvestsiden af Skallingen